

Előfizetési árak:

után vagy házhoz küldve:

Egész évre. 20.— kor.
Félévre . 10.— kor.
Negyedévre 5.— kor.
Egy hónapra 1.70 kor

Egyes szám ára 8 fill.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Hirdetések díja:

Egy □ cm. területenként 8 fillér.
Nyilttér és magánérdekű közlemények soronként 40 fillér.

Megjelenik minden nap, az ünnepek és vasárnapok kivételével.

Szerkesztőség: Kossuth-utca 13.

Ide küldendők a lap szellemi részét illető közlemények.

Főszerkesztő:

Koncz Ákos.

Felelős szerkesztő:

Dr. Orbán József.

Kiadóhivatal: Kossuth-utca 13.

Előfizetés, hirdetés és magánérdekű közlemények felvétele.

Az iparos pálya.

Debreczen, július 23.

A tanév végével megjelenő középiskolai értesítők az érettségit tett ifjak pályaválasztásáról is beszámolnak. Mindannyian, a kik szem előtt tartjuk a jövőndő iparos nemzedéket, aggodó reménységgel olvasgatjuk az értesítőknek erre vonatkozó részét. Reméljük, hogy az ifjuság talán már megértette az idők változását és teljes tisztelettel az ősi tradíciók iránt, melyeknek meg, volt a maguk jogosultsága, ma már nem igyekszik a „jogász nemzet” nagyon is kétes értékű dicsőségének öregbitésére, hanem ifju erejéből, lelkesedéséből és tudásából az ipar céltudatos fejlesztésének is utat akar nyitni.

Sajnosan tapasztaljuk, hogy ez a reménységünk ma sem vált valóra, 1427 ifju pályaválasztásáról adnak számot az értesítők. Az ifjak közül mindössze kettő lép az iparos pályára.

Igaz, hogy a kézműves iparhoz nem szükséges az érettségi s a mesterségre az alsóbb osztályokból mennek a tanulók; az is igaz, hogy a magasabb képesítéssel bíró iparosok, mint építők, gépészek, vegyész-

szek egy része technikusokból kerül ki; de mégis csodálatos és megfoghatatlan az ifjuságnak ez a közönye az iparos pálya iránt. Sőt tovább megyünk; valóságos ellenszenv ez már, a minek okos magyarázatát hiába keressük. Épenséggel nem lehet mondani, hogy értelmes embernek az iparos pálya nem nyújt legalább is oly biztos ekszisztenciát, mint a legtöbb szakmájában már ugyis túltömött tudományos pálya. Hiszen az érettségit tett ifjak egy része iparosnak a gyermeke, a ki maga előtt látja ennek a pályának egész mívoltát. Megismerheti azt a pozíciót, a melyet az iparos osztály az állam gazdasági életében elfoglal, mérlegelheti a jövőt, a mely nálunk az iparra vár, a feladatokat, a melyeknek megoldására a jövő iparos hivatva van és gondolkodó észszel levonhatja a következtetést, hogy az iparos pálya eléggé méltó arra, hogy a középiskolát végzett ifju szerzett ismereteit itt értékesítse, becsvágyát kielégítse és műveltségével az iparos osztály társadalmi nivóját emelje.

Azt hiszszük, közel járunk a baj kutforrásához, ha azt egyrészt abban keressük, hogy középiskolai oktatásunk teljesen nélkülözi a belső

érintkezési pontokat ipari életünkkel, úgy, hogy a középiskolát végzett ifjunak annak lényegéről vagy semmi, vagy helytelen fogalmi vannak; másrészt abban, hogy az ipari kiképzésnek multhatatlan és természetes előfeltétele a két kézzel végzendő testi munka.

Az első a középiskolai oktatás szervezetének, a másik a nevelésnek a hibája. Nem terjeszkedhetünk ki e helyütt e két körülménynek bővebb tárgyalására. De hogy közel jártunk az okok helyes megjelöléséhez, annak tanuja egész társadalmi életünk, a melynek magasabb értelmiségű köreiből is lépennyomon találkozunk az ipari élet tekintetében nyilvánuló tájékozatlansággal és ferde nézetekkel, valamint azzal a szégyenletes előítélettel, a mely az ipari kiképzéssel összekötött testi munkát a középiskolában töltött nyolcz esztendő szellemi munkájával nem tartja összeegyeztethetőnek. Az iparos ifjunak a tenyere kérgesebb lesz, mint a jogász fiué, az bizonyos. És sajnos, de igaz, hogy ez a kérgesebb kéz eddigelé csak nagyon kivételesen részesült nálunk abban a megbecsülésben, mint a jól ápolt, finom kéz.

TÁRCZA

Az ártatlan hadnagy.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti tárczája. —

Irta: Futár Lajos.

Az ezredparancsnok egy nagyobb harcászati gyakorlat után, kint a terepen pihenőt rendelt el. A gyakorló terep nyugati oldalán keskeny erdőcske húzódott végig, a csapatoknak kellemes üdülőhelyül kínálkozva. A zászlóaljnak külön-külön rakták gulákba a fegyvereket s az „oszolj!” vezényszavak elhangzása után úgy a bakák, mint a tisztek az erdőcske sűrű árnyába vonultak.

Mindenik zászlóaljnak tisztikara, mint egy-egy család, telepedett le hűvös helyre, parancsnoka köré s csakhamar általános cigarettázás mellett vidám beszélgetés folyt. Egymással tréfálkozva és nevetgélve telt el az idő; egyik-másik éhesebb gyerek még falatozott is. Enni-innivalót kinek-kinek hozott egy-egy baka a közeli kantinos kocsitól.

Az egyik tisztí csoportnál hangos nevetés hallatszik. Egy százados beszél:

— Igen ám, nem is tudják az urak, hogy Mikineknek a mult éjszakák valamelyikén érdekes kalandja volt.

— Mikinek? — szólt egy már megletebb főhadnagy — az lehetetlen, hahaha! Mikinek kaland?

— Igen, igen, Mikinek. Én magam láttam egy igen csinos hölgy társaságában a vasutról leszállani, még pedig az éjjeli vonatról. No hadnagy ur, mulattasson egy kicsit bennünket, mondja el nekünk azt az éjjeli kalandot.

A hadnagy, kihez a százados utolsó szavait intézte, egy csinos tejeles száju gyerek volt. Alig láthatott husz tavasat. Fülíg elpirult és szabadkozni kezdett.

— Ne tessék kívánni százados ur!

— Ohó! — szólt vidáman közbe az őrnagy, — semmi szabadkozás, mert mindjárt harezásati megbeszélést tartok.

— Ne okoskodj hát, Miki! — támadtak rá a fiatal tisztek. — Látod, az öreg ur is szeretné hallani.

— Elmondanám, de félek, kinevetnek. — Nos az sem lesz nagy baj, maga még elég fiatal ember arra, hogy egy kis kinevetést elszenvedjen. Legalább tanul valamit, — toldotta meg az őrnagy.

— Hallgassák meg tehát uraim, kalandomat, csak valami tulszigorú kritikát ne gyakoroljanak.

A mult vasárnapot, mint tudva van, az ezredparancsnok ur engedelméből a fővárosban, szüleim körében töltöttem el, s hogy minél tovább élvezhessem szabadságomat, csak a legutolsó esteli vonattal indultam hazafelé táborunkba.

Mikor a pályaudvarba értem, az idő már igen eljárt. Gyorsan jegyet váltottam és siettem a vonat felé, melynek egyik kocsi ablakában Kárpáthy százados urat megpillantván, szinte megőrültem, hogy társaságában fogok utazhatni. Ugy-e bár így volt, százados uram?

— Meglátott, azt tudom, de hogy örült-e azt nem tudom, — felelt mosolyogva a százados.

— Nos, a mint a kocsilépcsőhöz értem és ballábammal épen felhágni akartam, ugyanakkor az ellenkező irányból egy igen csinos

fiatal nő is oda érkezett. Még idejében neki engedhettem az elsőbbséget.

— Köszönöm, hadnagy ur, — szólt az asszonyka barátságos mosollyal.

— Ó kérem, nagyon szívesen, — feleltem én, miközben udvariasan felsegítettem a kocsiba.

— Ugy látszik, igen kevés utas van, — csicsereggett tovább hölgyem, — milyen pompás lesz, együtt utazhatunk. Hová utazik, hadnagy ur?

— Tápító-Sülybe, a táborba, azt hiszem, Nagysád tovább megy?

— Nem, nem megyek tovább. Én már Ecseren kiszállok, azért addig jól fel kell használnunk az időt. Reméllem, mulattatni fog.

— Minden esetre, tölem telhetőleg.

Ez alatt a százados ur kupéjának ajtajához értünk, melyet az asszonyka azon híszemben, hogy üres, félig kinyitott s mikor a százados urat észrevette, az ajtóban megállott.

— Ide ne menjünk be, hadnagy ur, — szólt kaczer mosollyal, — itt van már valaki. A kocsi, úgy látom, egészen üres és mi egy másik kupében jól eltölthetjük az időt.

— Csak a századosom...

— Annál inkább. Ugy-e megengedi százados ur, hogy hadnagyát a szomszéd kupében lefoglalva tartsam? Régi ismerősök vagyunk s csak rövid ideig lehetünk együtt.

— Á mint tetszik, — felelt századosom kurtán, mintha bántotta volna az asszonyka viselkedése.

— Épen nem bántott, hadnagy ur, —

De ez ne riassza vissza az érett ifjakat az iparos pályától.

El kell jönni nálunk is annak az időnek, mikor az iparos osztály a társadalmi elemek közt az első helyek egyikén lesz. De ezt a helyet maga kell, hogy kiküzdje magának tudása, műveltsége és jellemessége által. Ma még nagyon is érezzük a szükségét olyan iparosnak, a kik nemesak jó mesterek, de az ipari szellemi életnek is szakavatott, buzó munkásai; a kik felismerik az iparosság erkölcsi értékét is és azt a nemzet kulturájának számottevő tényezőjévé, gazdasági létének szilárd alapjává tenni igyekeznek.

Ez a magasabb érdek kell, hogy sarkalja középiskolát végzett ifjainkat az iparos pálya felkeresésére.

Régi panasz, hogy az ifjabb iparos nemzedék nem elég erős az iparos közélet további fellendítésére, hogy az öregek nyugalomra térnek, de ifjak nem jönnek helyükbe. Mindaz, a mit manapság az iparos közélet produkál, az öregek műve. Kétszeresen érezzük ennek a panasznak szomorú igazságát épen most, a forrongás, a fejlődés idején, nagy feladatok küszöbén, a mikor fokozottabb mértékben van szükség olyan nemzedékre, a mely az iparosság mai vezetőinek szavát, intenczióit felfogja, megértse és annak idején megvalósítsa. Ezért szükséges, hogy érettségit tett ifjak nagyobb számmal lépjenek az iparos pályára. Az ő

fejlettebb értelmiségük volna a legtermékenyebb talaj, a melyben egy jövődó erős, önálló és öntudatos iparos osztály csiréje életre kelne.

A kivándorlás ellen. Széll Kálmán belügyminiszter körrendeletben fölhívta az összes törvényhatóságokat, hogy kísérik figyelemmel a kivándorlási ügynökök üzemeit, mert ezek a népet rendszeresen csábítják az idegenbe, csupán azért, hogy a hajóstársaságoktól busás províziót huzzanak a szállított embertömegért. A körrendelet egyttal utasítja a törvényhatóságokat, hogy a kivándorlásról időnkint számszerű adatokat küldjenek be s tegyenek jelentést arról, hogy az illető vidéken mi ösztönzi az embereket a házi tűzhely elhagyására és hogy mi módon lehetne az esetleges bajokat megszüntetni.

A korszellem.

Debreczen, jul. 23.

A korszellem a civilizáció szelleme, mely valamely új irányban az emberiség kifejlődését eszközli. A korszellem a közvéleménytől különbözik. Pl. ezeltől három századdal még közvélemény volt a vallási intolerancia, de már korszellem volt a vallásszabadság, s bár öntudatosra csak egyes nagy emberek elméjében emelkedett, az események már hatalmasan egyengették annak utját, s mint magával ragadó sejtellem milliókban élt. A közvélemény sok embernek véleménye, a korszellem az emberiségnek, mint személyes egységnek, fejlődésében mutatkozó hatalmas lendület, az emberiségnek szenvedélye és magasabb fokon egyttal gondolata. A korszellem nem általában keletkezik, hogy emberről-emberre terjedve, könyvek és hírlapok által terjesztve, végre egytetemes, emberiségi szelemmé lesz,

hanem megfordítva, az emberiség személyes egységéből árad szét a nemzetekre és egyesekre; és parallel fejlődést létesít oly körökben, melyek egymással összeköttetésben nem állnak.

Sem a keresztyénség a stoikus világnézetből, sem a stoikus világnézet a keresztyén tanokból nem származik. Egyik monotheismus, a másik pantheismus; de mindenik az emberiség ugyanazon nagy egytetemes lendületének parallel nyilvánulása.

A negyedik század vége óta majdnem a kilencedik század végéig egy néptenger hullámszik keresztül Európa téerein, sőt átcsap Afrikába. A korszellem, mely a néptengert mozgásban tartja és később már az egyház vezetése alatt a keresztes hadakban még egyszer általános mozgalmat kelt, az egyéni szabadság, mely mint a szilaj kaland-szomj belép a világtörténetbe, üszköt dob a városokra. Isten ostora gyanánt akar szerepelni, hogy az utókorra nézve Isten áldásává legyen. A népvándorlás minden eseménye egyetlen nagy belső szellemi tényben foglalható össze; ez az egyéni szabadság borzasztó, viharos ébredése. Ugyanazon egyéni szabadság, melyet ma törvényeinkben találunk, de még nem mint elvek összege, hanem mint öntudatlan érzet, mely az antik állam despotismusa ellen föllép.

Itt láthatjuk legtisztábban, mi a korszellem. Az egyéni szabadság korszelleme nem terjed emberről-emberre. Miként a növények tavasszal nem beszélnek össze, hanem egy titokzatos erő által fejlődésnek indulnak, úgy a barbár harc-osok sem beszéltek az egyéni szabadságról, nem bírtak az eszme öntudatával, de érezték az ellenállhatatlan erőt és követték szilaj lelkesedéssel. A Róma ellen menő Alarik azt mondá: Érzek valakit, a ki szünet nélkül ösztönöz a város

szólt közbe a százados, — sőt örültem, hogy egyedül maradván, kissé pihenhetek.

— Bementünk hát a szomszéd kupéba, hol „Régi ismerősöknek mondtam magunkat, hogy gyanút ne ébresszünk“ magyarázta ki magát előttem bájos ismeretlenem, mire én illendőnek tartottam magamat bemutatni.

— Megengedi, hogy bemutassam magamat, — én Hegyesi Miklós vagyok.

— Igen örülök, én meg Kitting Edéné vagyok. Férjem miniszteri hivatalnok. Most nővéremhez megyek látogatóba egy Ecsér melletti nyaralóba.

— És kedves férje csak így egyedül, éjnek idején elengedi?

— Oh igen, férjem egy igen kényelmes öreg ur, kinek leghőbb vágya a háborítatlan csendes otthon. Én még elég fiatal vagyok s nem bánja, ha néha-néha egy kissé szórakozom.

— Akkor szerencsés, vagyok.

— Miben szerencsés kedves barátom?

— Hogy utjába akadtam s együtt utazhatunk.

— Vagy úgy! No igen, én is végtelenül örvendek. Jobb szeretem, tudja, ilyen fiatal emberrel elevegni az időt, mint például azzal a vén sással, a szomszédban, bizonyosan most már kedélyesen horkoló kapitánynyal.

— Oh, oh, de kevésre becsült a kis csintalan, — szólt közbe az érzékenyen érintett százados. — No persze, persze, a nők szemében minél kevesebb csillag a galléron, annál jobb!

— Ne tessék haragudni százados ur, — folytatta a hadnagy, — mert azután így szólott:

— Pedig én istenem, ha ön nem jött volna, ki tudja, talán kénytelen lettem volna a századossal is beérni.

— Hátha nem is vesztett volna vele

nagyaságos asszonyom? A százados ur nagyon tud ám udvarolni.

— Jobb szeretem én az ilyen fiatalabb udvarlókat, — kaczerkodott az asszony.

— Megvallom, uraim, hogy én még ilyen tűzben soha sem voltam; az igaz, hogy másformában sem. Arcom egészen piros volt s egész valómat kellemes melegség töltötte el. Leültem helyemre s meglehetősen bamba képpel, félve előre a következményektől, azon törtem fejemet, miként lehetne a beszélgetést kevésbé sikamlós térére vinni.

— Ó, a tökfilkó, — hangzott közbe.

— Ne zavarják az urak a hadnagy urat, — szólott az őrnagy. — Csak folytassa hadnagy ur.

Éközben a vonat már rég kirobogott s az asszonyka, mint egy szerelmes cicca simult volna hozzám, de én . . .

— Józsefet játszott az ártatlan, — hangzott újból.

— Már megint? Ugyan hagyják már elbeszélni.

— Csak nem keveredhettem szerelmi kalandba bájos ismeretlenemmel, vagy jobban mondva új ismerősömmel! Most már, hogy bemutatkoztunk egymásnak, még kevésbé! Hiszen tisztességes férje van . . .

— De ha öreg . . . te, te, te . . .

Az asszony azonban csicsereggett tovább. — Látja, a véletlen hogy összehozott bennünket. Nekem egy ilyen jó barátom van épen szükségem. Oh, a férjem is nagyon fog örvendeni. Ne higgye ám, hogy féltékeny. Oh dehogy, nem is gondol felőlem rosszat.

— Igen nagy tisztelője vagyok. . .

— Ej, ej, ne teketóriázzon annyit, hát több mint tisztelőm talán nem is lehetne a hadnagy urból?

Zavartam sütöttem le szememet erre a kérdésre s hallgattam.

— Sohse láttam ilyen tisztet. Talán a mamája ráparancsolt?

— Nem, nem, azt nem tette. . .

— De úgy látszik utasításokat adott Önnek, hogy miként viselje magát.

— Csak azt mondta: vigyázzak magamra. Talán feltett, hogy valami bajom történhetik.

— Ha, ha ha! No ez szép! Egy uniformis hadnagy; magát mutogatni kellene, mint az erkölcsök nesztorát! Ugy látszik az erkölcs ujjában a fiatalságból szedi áldozatait. Bezzeg, a százados bizonyosan másként viselné magát.

— Hát én nem jól viselem magamat?

— Nem bizony, hadnagy ur, szólt az asszony, szerelmes pillantást vetve reám s egészen hozzám huzódva; de én megvallom, féltem. Mindig azt képzeltem, hogy az adáz férj most toppan be. Közbe a vonat Ecserre ért, mire azonban én zavaromban, ó nagysága pedig talán czólzatosan nem is ügyelt. Csak egy perczig állott s mi csak akkor ébredtünk fel elmerengésünkben, mikor a vonat már elindult.

— Már most mit tegyek, szólott az asszonyka, látszólag megszeppenve.

— Kegyeskedjék Sülyig jönni s ott majd . . .

— S ott majd?

— Ott majd átengedem szobámat; néhány órát pihenhet s a reggeli első vonattal majd visszajöhet Ecserre.

Beszédem az asszonykába újabb reményt öntött s szives örömet megnyugodott. Pedig én egész ártatlanul gondoltam, a mit mondtam. S azután már csak közömbös dolgokról beszélgettünk, míg végre megérkeztünk Sülybe.

Azon gondolat, hogy most egy hölgy kíséretében látnak meg ismerőseim az állomáson a kiszállásnál újból fülig elpirított, mi-

földulására. Nem irt senki könyvet, vagy vezércikket az egyéni szabadságról és mégis millióknak volt az szenvedélye. Századokon át, mint az emberiség öntudatlan szenvedélye tört utat magának. Ugyanazon érzés, melyről Alarik beszél, vezeti a pusztába az anachoretát. Egyik számúzi önmagát a régi civilizáció roskadozó épületéből, a másik romba dönti azt; de mindenik a civilizáció új alakjáért lángol, melyben az egyén érvényesül. Inkább a pusztá, inkább a füstölgő romok, mint az egyénre rakott antik-bilincsek! Az anachoreta és a barbár harezos ugyanazon korszellem gyermekei.

Dr. K. I.

Nyár.

Irtá: Csernay Ödön.

Nyár van. Perzselő, lobogó tüzi nyár, ábrándos, izzó szenvedélyekkel telt éjszakákkal. Az izzó napsugár behatol az agyvelőbe, be minden legkisebb idegszába. Felforrálja a vért . . . megőrjít.

Az éjszaka égboltja be van szórva milliárd ragyogó tűzponttal. A csillagok ezek, Csillagok, mindmegannyi szeme egy-egy leskelődő menyéi kóboldnak. A csillagszemekben is csupa vágy, csupa ábránd lobog. . . A hold most bujdosik, zavarán az esték összhangját. A hold szelid, nyájas — csendnek, nyugalomnak a jelképe. Mit keresne az égen, amikor a szenvedélyek forrnak, égnek. . .

A marotházi pusztán elhallgatott a napali lárma. Az arató lányok nem dalolnak, nem zakatol, nem bug a cséplőgép. Csend van. A hosszú szárítópajta végtől-végig rakva van egymás mellett fekvő emberekkel.

A gépmunkások, az aratók ezek.

Csend van. A kis Boldva patak is félve esobban csak. Fűzfák szegélyezik. Egyik fűzfa tövében előrehajolva vár Galambos Pista valakire.

Nem sokáig vár. Pillanatok mulnak. Megzörren a haraszt. Jön felve, meglapulva Kovács Ágnes, Galambos Bálint felesége.

— Ágnes, te vagy?

— Istenem, Pista, ha valaki észre talál veenni.

A legény előre sietett, aztán kiterjesztette két karját:

— Ágnes szeretlek. Nagyon szeretlek. — Az asszony megremegett. Félve nézett körül.

— Pista, mért hívtal ide? Nekem nem lett volna szabad ide jönnöm. Bűn ez, nagy bűn. Vétkezem az uram ellen, aki jó hozzám. Nekünk nem szabad egymást szeretnünk. Pista, mit teszünk?

Susogva beszélt. Hangja el-elesuklott A legény nem hallgatott rá. Átkarolta őt forrón, szenvedélyesen. Ajkát rátapasztotta az asszony lázban égő ajkára:

— Ágnes szeretlek. Nagyon szeretlek.

Távolban egy hosszan elnyúló kutyaugatás zavarta a csendet. Mikorra az elhallgatott, az asszony se vergődött többé. Tehetetlenül hajtotta le fejét a legény széles mellére. A legény az urának testvéröccsese volt.

Éj volt, perzselő tüzes nyári éj. Telve égő szenvedéllyel, lázzal. . .

A hajnalég kezdett pirosodni, mikor kibontakoztak egymás karjaiból. Ágnes elcsietett. A kert végében az ura jött eléje. Komoran, sejtelmesen. Megfogta a felesége karját, aztán durván bevezette őt a házba.

— Asszony! hol jártál? Különbem ne is beszélj. Már harmadik éjjel figyelek rád. Tudom, hogy megcsalsz. Azt is tudom, kivel. Nem bánthatlak, ne félj. Pista fog lakolni teórted is. Megölöm őt.

Az asszony felsikoltott.

Bucsuzól Galambos Pista is ezt sugta a fülebe:

— Megölöm az uradat.

Tudta jól, hogy mind a kettő meg fogja tartani a szavát. Keresve keresi majd az alkalmat, hogy egymást elpusztítsa.

A Galambos testvérek mind a ketten ott

hez nagyban hozzájárult még azon körülmény is, hogy századosom, a mint mellette elhaladtam, mosolyogva ezt sugta fülembe: „Hadnagy ur, szégyent ne hozzon az ezredre.”

— Nem, nem . . . dehogy! — szoltam s haladtunk tovább a kocsikhoz.

E közben gondolkodtam, mi tevő legyek? Ha beviszem az asszonykát lakásomra, esküdözhetem, hogy ártatlan vagyok, még sem hiszik el. Ej, legjobb lesz mindjárt elindulni Ecserre, határozottam hát gyorsan. Egy kocsit lefoglalván, felsegíttettem ő nagyságát s magam is mellé kuporodtam. Elindultunk. Az irányt sugva mondtam meg a kocsisnak.

— Nini, hát nem a faluba megyünk? — kérdi az asszonyka, mikor észrevette, hogy a kocsis más irányban hajt el.

— Nem . . . nem lehet. . .

— Miért nem lehetne, hiszen Ön nekem azt ígérte, hogy bevisz lakására?

— Mit szólnának a tiszték, ha megtudnák. . . azután meg Nagysád hirneve.

— Mit törődik Ön az én hirnevemmel, mikor itten egy lélek sem ismer? Igazán bohó gyerekek maga, majd így fogják kinevetni tisztársai, ha megtudják. Különbem most már látom, önnel sem mire sem lehet menni. Reméllem azonban, egészen Ecserrig elkísér, mert én magam ezzel a fuvarossal egyedül nem mernék menni?

— Ezer örömmel, kedves nagysád! Miután azonban kissé hűvös az idő, talán megengedi, hogy köpenyem átadjam? Én nem fázom, úgy is meleg van.

— Elfogadom magától kis erkölcsös. . . De hát ne húzdják már el annyira tőlem, még kiesik a kocsiból. Így ni most már akár szundikálhatunk egyet.

Mikor Ecserre megérkeztünk, már lehetett éjjel után három óra. A földművesek már mozogtak. A falu elején hölgyem megállította a kocsit s leszállott.

— Most már gyalog is eltalálok nővéremhez. Köszönöm, hogy elkísért. A kocsit árát majd férjem elküldi Önnek.

— Kezeit esőkolom. tiszteletemet kérem kedves férjének átadni. Ajánlom magamat!

Ezzel a kocsival visszafordultam és meglehetősen porosan érkeztem meg Sülybe épen még elég jókor ahhoz, hogy századomba beállhassak.

Harmadnapra, vagyis tegnap az ígért fuvardíj helyett, ezt a levelet kaptam:

Tisztelt Hadnagy Ur!

Önben csalódtam. Valószínűleg többre mentem volna a századossal. Gondom lesz rá, hogy jövőben okosabb legyek. Ilyen ember mint Ön, azt sem érdemli meg, hogy a fuvardíjat megkapja. Ne is kutaasson utánam; kirándulásaimnál áhnevet szoktam használni.

— No ez pompás, — szolt az őrnagy.

— Egy kudarczezal végződött támadás és egy eredményes védelem! A védelem azonban büntetendő, mert az ellenfél kifárasztása után, a kellő időpontot nem használta fel a támadásra.

— Ennek pedig mi a büntetése közöttünk uraim?

— Tíz liter bor — hangzott unisonó, s a tisztikar poetája rögtön el is zengette:

„Szégyent hozott az ezredre,

Tíz liter a büntetése;

Máskor vigyázzon magára

Szálljon virágról-virágra.“

dolgoztak a cséplőgép körül. Pista fogott először a munkába. Szónézeit a gép tetejéről, bátyja még nem volt ott. Később érkezett csak oda, a gép már akkor megindult. Az egyik dobálta a kazal tetejéről a kővéket, Pista, a fiatalabbik, rakja a gép szájába s az egymásba kapaszkodó kerek morzsolgatók, tépték szerte a kalászcsonókat. Zugott, zakatolt a gép, a zajban halk szókat váltott a két testvér.

— Tudok mindent! — szolt Bálint.

— Annál jobb, legalább nem kell magyaráznom mindent.

— Hitvány becsületrabló vagy.

— Jogom van szeretni Ágneset, ő is szeret engem.

— Nincs jogod. Ágnes az én feleségem, eskü köti hozzám. Vétkes ő is, de mégis csak te vagy a főbűnös, mért hálózta be őt mézes-mázos szavaiddal. Gyenge asszonyt nem dicsőség eltántorítani. Te mindig olyan híres asszonybolondító voltál.

— Hazudsz, Ágneset nem bolondítom. Szeretem őt, ő is engem.

— Nem fogod őt szeretni. Elétekbe álltam már is. És ott fogok állni, mint egy tilalomfa.

— Átgázolok rajtad.

Galambos Bálint erre a két szóra, mint a villám, termelt öccsese előtt, a ki szintén felállott ülőhelyéből.

— Vártam erre a szóra, kölyök.

Ezt már szikrázó szemekkel, lázban égő arccal mondta.

Egy darabig úgy álltak egymással szemközt, mint két szilaj bika. Fújt mindakettő. Kezüik ökölbe szorult. Aztán rárohantak egymásra. A lent dolgozó munkások nem igen vetettek rájuk ügyet, csak a kazal tetején levők egyike vette észre a veszedelmes helyzetet, melyben volt mindkettő. Kiabálni kezdett, hogy állítsák meg a gépet. A gépzugás elnyelte a szavakat.

A küzdelem különben is csak egy pár percig tartott. Megfeszült mindakettő izma, aztán egyszerre csak nagyot recscent a gép s megállt. Galambos Bálint elnyelte a cséplőgép szája. Összemorzsolta, összeszaggatta. Galambos Pista jobban járt, neki csak az egyik lábát szakította el.

Kovács Ágnes özvegyasszony lett. Galambos Pista örökre nyomorék.

Nyár van. Perzselő, lobogó tüzi nyár, ábrándos, izzó szenvedélyekkel telt éjszakákkal. Az égető napsugár behatol az agyvelőbe, be minden legkisebb idegszába, felforrálja a vért, megőrjít.

A kínai forradalom.

Debreczen, július 22.

Zichy Jenő gróf, a híres utazó, ki hosszabb ideig tartózkodott Kinában, — az ott kitört lázadás előzményeiről a következőket írja:

Előre kell bocsájtanom, írja, hogy épen két héttel azelőtt játszódtott le az akkori palotaforradalom, amely alkalommal a császárt megfosztották trónjától és nagynénje, a hírhedt Messalina és czinkostársai, deportáltak, illetve elzárták a 86 császári palota kellő közepén levő szigetre. Ezen forradalom alkalmával jelen voltam, mikor a misszionáriusokat megölték; akkor is az egyes követéseket megvédésére 100—100 katonát és két golyószóró ágyut küldöttek őrségre.

Ebéd közben kérdést intéztem a főmandarinokhoz, hogy mondják meg: mit szándékoznak tenni akkor, ha bekövetkeznék az a pillanat, mikor a követések megvédésére küldött 100—100 katonát kevésnek bizonyulna a fölbujtogatott tömeggel szemben? Mily szerepet vinne akkor a csunglijamen, a kormány és a hadsereg ebben a kérdésben? De minthogy ez a kérdés, melyet a főmandarinokhoz intéztem, válasz nélkül maradt: a tábornokokhoz és a főurakhoz fordultam, kérve őket, hogy kérdésemre adják meg a választ.

Erre az egyik főmandarin így szólt :
— Ugyan miért fáj neked a fejed azért, ami csak a csungli jamen tagjainak okozhat aggodalmat ?!

Erre én ezt válaszoltam :

— Csak azért, mert ha az én fejemet fogják beverni, az nem a tisztelt csungli-jamen tagjainak fog fájdalmat okozni, hanem nekem.

Erre általános derűtség volt a válasz. Végre hosszas szünet után az egyik tábornok így szólt hozzám :

— Azt hiszed, hogy az európaiak presztízse és tekintélye emelkedett azáltal, hogy ezta gyalázatos politikai bűntényt hallgatagon szankezionálták, hogy mikor egy uzurpátor nő trónra ült és a törvényes császárt elűzte, ezt szótlánul nézték a hatalmak ? Azt hiszed, van a kínai birodalomban olyan ember, aki ezt nem tudja, aki ezt el nem itéli ? A kínai császár elvesztette trónját és lehet, hogy nemsokára életétől fogják megfosztani azért, mert a kínai birodalmat európai nivóra akarta emelni, mert európai reformokkal új institucziókat akart létesíteni.

Azok pedig, kik őt a törekvésében támogatták, mint Tsang-ly-ant, az első minisztert felkonvezolták, Kang-yun-vayt, a reformáció tervezőjének ösesét, kinpadra hurvolyták, a mandarinok seregeit pedig kalodába verték és lefejezték. És a nagyhatalmak követői ezt mind szótlánul nézték és elmentek kezét csókolni a császárnénak és rútyomban üzleteket akartak kötni államaik részére. Ki egy kikötőt, ki vasuti kovezesziót kért; egy állam pedig — a la Transvaal — fegyvereket akart szállítani Kinába, sőt szállított is. Ezzel tették tönkre az európaiak a tekintélyüket, ezzel tették tönkre a barátságot, melylyel az idegenekkel szemben engedményekre mutatkoztak hajlandóknak.

Az ugynevezett kínai császárné pedig kétes szerepet játszott hosszú időn át, melyben semmiféle irányban magát exponálni nem akarta. Kína olyan, mint egy háló; csupa titkos társulatokkal bevont terület képez. Az ottani mozgalomnak, mondjuk inkább : társadalmi forradalomnak kettős iránya volt; az egyik az, hogy a nagy kínai tömeg beleunt a mandzsudinasztia uralkodásába. Ezen túl akartak tenni. A másik az a tendenzia, hogy : „ki minden idegennel !” — és ez volt a népszerűbb.

Városi közgyűlés.

Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsága f. hó 26-ik napján, azaz esütörtök délelőtt 9 órakor a városháza nagy tanácstermében közgyűlést tart a következő tárgysorozattal :

1. Polgármesteri jelentés az 1900. évi május és június hónapokról.
2. A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter urnak 53,743/III.—1900. szám alatt kelt rendelete, amelylyel a városi bor- és szesz-fogyasztási adópótlék kezelése, beszédése és ellenőrzése tárgyában alkotott szabályrendeletet jóváhagyja.
3. A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter urnak 45,929/VIII/a—1900. számú rendelete a gyámpénztár 1898. évi mérlege jóváhagyása tárgyában.
4. Komárom sz. kir. város törvényhatóságának átirata, a melylyel a városok gazdasági és közegészségügyi intézményei jövedelmének állami adók alól mentesítése iránt a képviselőházhoz intézett feliratát, hasonló szellemű felirattal leendő támogatás végett megküldi.
5. A kolozsvári „Mátyás“ szobor-bizottság kérelme, a Mátyás király emlékére Kolozsváron emelendő szobor költségeinek fedezésére adománygyűjtés iránt.
6. Tanácsi előterjesztés a bábaképző intézet végleges elhelyezésére szükséges telek kijelölése tárgyában.
7. Tanácsi előterjesztés az ujonnan épült háznak községi adó alól mentesítése iránt.
8. A debreczeni ev. ref. főiskola gaz-

dasági tanácsának átirata a város által fenntartott büntetőjogi tanszék 300 korona javadalom emelésének a f. 1900. évi július hó 1-től folyóvá tétele iránt, tanácsi javaslattal.

9. Egy polgári biztosi állás választás utján betöltése.

10. Tanácsi előterjesztés, a Simonffy-utcai 1-ső számú városi bérház nyugati részén, a földszinti üzlethelyiségekben, husel-árusító helyiségek berendezése iránt.

11. Ugyanaz, a vásár- és piaci rendtartás megalkotása iránt.

12. Bészler Károly tanácsnok, árvaszéki elnök, jelentése az árvaügyek állásáról az 1900. év I-ső feléről.

13. Ábrahám László t. főügyész jelentése a város jogügyeinek állásáról az 1900. év I-ső felében.

14. Tanácsi előterjesztés a Munkácsi Mihály budapesti szobra költségeihez 200 koronával hozzájárulás tárgyában.

15. A debreczeni ipartestület kérelme 300 korona erejéig a város nyomdájában ingyen nyomtatás engedélyezése iránt.

16. Tanácsi előterjesztés a városi köz-kórházi mosónők 16 korona havi bérének 20 koronára felemelése iránt.

17. Nagy Sándor polgárosítás iránti kérvénye.

18. Haman Róbert kérelme, honosítása esetén a község kötelékébe felvételének kilitásba helyezése iránt.

19. Kálmánczey Mór volt mezőrendőrkapitány nyugdíjaztatás iránti kérvénye.

20. Szabadságolás iránti kérvények.

21. Bábaoklevél kihirdetés.

Debreczen, 1900. július hó.

Simonffy Imre,
kir. tanácsos, polgármester.

Kánikula.

„Tegnap árnyékban is huszonhárom fokot mutatott a hőmérő.

Raknó a hőség
Szinte gyujt az ajer.
E nagy melegséget
Ki bírhatná már el ?
Izzadva dolgozni
Ki volna oly dőre ?
A ki csak teheti
Siet el fürdőre !

Jaj, szegény fejünknek,
Mert mi nem mehetünk.
Dolgunk van csupán, de
Nincsen pénzünk nekünk.
Megtépett madárként
Járjuk a világot . . .
Még jó, hogy erővel
Az Isten megáldott.

Szalad hírek után.
Nyelve a sok port el.
Dicsőség kebelén
Szunnyadó riporter.
De hol vegyen most hirt
E kánikulába ? ! . . .
Dutyiba kerülni
Ki volna most kába ?

No, de a napokat
Csak le tudjuk róni,
Gondoskodik erről
A jó Veres Tóni.
Aki a Dréherben
Tegnap is vigasztalt,
Majd elolvadt tőle
A felhevült aszfalt.

Éget a napsugár
Ugy reggel, mint délben.
Csak az vigasztal, hogy
Nem ugy lesz ez télben.
Majd, ha fuvó szelek
Sodorják a havat,
Visszasóhajtkuk a
Meleg napsugarat !

Vidám diák.

HIREK.

— Trón és szív. Belgrádból szenzációt jelentenek a táviratok. A szerbek ifju királya megnősül — s a szenzáció az, hogy követi szive hajlamait s Natália királyné volt udvarhölgyét, egy özvegyasszonyt, Draga Masin asszonyt veszi nőül. Sándor király elhatározásáról csak a legbizalmasabb emberei tudtak. Szombat este közölte tervét a miniszteriummal, de az, ugy látszik, nem helyeselte, mert az egész miniszterium beadta lemondását. A lapok közölték is tegnap a lemondást, de hozzátették, hogy a lemondás oka ösmeretlen. Most már ösmeretes. A miniszterium lemondása után, tehát még szombat este Sándor király kiáltványt intézett a szerb néphez, melyben tudtokra adja, hogy szombat délután eljegyezte Draga Masin asszonyt, Natália királyné volt udvarhölgyét. A menyasszony a Lunyeviczák ősi nemzetségéből származik. Atyja annak idején előkelő szerepet játszott a politikában. A vőlegény 24, a menyasszony 30 éves. Milán, — a vőlegény atyja, — ki Karlsbadban időzött, ugy látszik, szintén nem tudott fia tervéről, mert tegnap, mikor értesült, nyomban Belgrádba utazott. Stefánia és Ferencz Ferdinánd házassága után most ez a házasság kelti fel az egész világ figyelmét.

Sándor király házasságával kapcsolatosan a délután folyamán még a következő távirati értesítéseket vettük :

Bécs, július 23. Milán király ma ide érkezett. Itten az hirlik, hogy Milán lemondott a szerb katonaságnál viselt főparancsnoki állásáról.

Belgrád, július 23. A szerb kormány lemondását több órán át tartó minisztertanácsban határozták el, melyen a tárgyalás igen izgatott volt. A miniszteriummal egyidejűleg mondott le Sándor király kabinet-titkára is.

Belgrád, július 23. Sándor király ma délelőtt magához hivatta a skupstina elnökét s megkérdezte, mit szól a közvélemény házasságához. Az elnök nem akart a kérdésre válaszolni, mire a király így szólt :

Akár helyeslik cselekedetemet, akár nem, én szertem ezt az asszonyt, őt választottam nőmül és minden körülmények között feleségül veszem.

— A közigazgatási tanfolyam szervezése. A Debreczenben szeptember 1-én megnyíló közigazgatási tanfolyam szervezésének előmunkálatait nagyrészt már befejezte a tanfolyam szervezésével megbízott Weszprémy Zoltán vármegyei főjegyző. Tegnap és tegnapelőtt városunkban időzött Ruffy Pál orsz. képviselő, a közigazgatási tanfolyamok kormánybiztosa, kivel Weszprémy Zoltán főjegyző hosszasán értekezett a tanfolyam szervezését illetőleg. A kormánybiztossal megállapodásra jutottak a tanerők

megnyerését illetőleg is. A tanfolyamon, az igazgatón kívül 14 tanár lesz. Az igazgatót jövő hó elején nevezik ki, mikor is az összes igazgatók végleges értekezletre gyűlnek össze a belügyminiszteriumban. A tanárok kinevezése augusztus közepén történik. Ruffy Pál kormánybiztos — ki tegnap délután utazott el — az eddigi munkálatokról jelentést tesz a miniszternek.

— **Főiskolánk köréből.** Szokatlan élelénkséggel folyó öreg kollegiumi épületünk nyári reperációja. A folyosók új ezement, illetve terrazzo burkolatot kapnak; a takarítás foganatosítására gazdasági tanácsunk új kísérletet tesz, midőn az eddigi vállalatokbaad helyett házilag hajtja végre a javításokat. A munka nagy alapossággal lesz keresztülvive s a tett számítások szerint amennyiben valamivel nagyobb összegbe találna kerülni a munkálat: a következő évek javítási szükségletének nagymérvű esőkenése többszörösen kipótolja a netalán felmerülhető túlköltségeket, bár az utóbbinak kikerülése is több mint valószínű. A gazdasági tanács megbízása folytán az összes munkálatok keresztülvitele az építetőküldötségre van bízva, melynek fáradhatatlan, elnöke Lengyel Imre, egyházmegyei gondnok s koll. gazd. tanácsos páratlan buzgóságot fejt ki a szakszerű vezetésben és ellenőrzésben.

— **Huszonöt éves katonatiszti jubileum.** Csicsery Géza alezredes, a kassai 5. honvédszázados parancsnoka, ki a múlt héten két napig városunkban időzött s a ki városunk társadalmi életének kedvelt tagja volt — mint értesülünk — október hóban üli meg Debreczenben katonatiszti szolgálatának 25 éves jubileumát.

— **Megrótt törvényhatóságok.** A belügyminiszter körrendeletet intézett az összes törvényhatóságokhoz, így Debreczenhez is, melyben figyelmébe ajánlja a hatóságoknak a főrendiház most kiadott évkönyvét. A belügyminiszter megrójjá, hogy a törvényhatóságok nem feleltek meg annak a miniszteri rendeletnek, a mely még 1896-ban kelt s arra szólítja fel a törvényhatóságokat, hogy a főrendiház évkönyve számára adatokat szolgáltatassanak. A hatóságok felületesen, vagy éppen nem küldték be az adatokat, a minnek az lett a sajnálatos következménye, hogy az évkönyvbe több hiba került bele. A belügyminiszter felszólítja a hatóságokat, hogy az évkönyvet szerezzék meg és a hibákat a pontos és valódi adatok kitüntetésével pótolják, illetve javíttassák ki.

— **A multkori vihar pusztítása.** Em-lítettük, hogy a legutóbbi vihar a Hortobágyon milyen óriási károkat okozott. Király Gyula tanácsnok ma tett jelentést a tanácsnak a viharokozta kár nagyságáról. Az épületek helyrehozatala 10.000 koronába kerül, ezenkívül 55.000 téglá nagymennyiségű fa és más anyagok szükségeltetnek. Ezen kívül az erdőségeken a fákat kitördelte. A kár mintegy 30.000 korona.

— **A főbíró pohárköszöntője.** A legnépszerűbb magyar főhercegről érdekes epizódot elevenítenek föl most abból az alkalomból, hogy Bihar Diószegen járt. Ugyanis 10 évvel ezelőtt, mikor a főherceg szintén meglátogatta a kis biharmegyei községet, tiszteletére rendezett lakomán a főbíró fel akarta köszönteni. — Mikor azonban a főherceget meglátta, annyira megijedt, hogy jöllehet nyolcz nap óta egyebet sem csinált, mint folytonosan magolta mondókáját, nem tudott egy árva szót sem mondani, csak azt dadogta:

— Fenséges... fenséges...

A főherceg azonban nyájasan megrázta a főbíró kezét, a ki erre nagy bátran kivágta:

— Isten hozta a főherceget urat!

— **Díjlövészet.** A július hó 22-én tartott lövészetben díjat nyertek: legjobb mély-

lövészel Szabó Sándor 2 koronát, legtöbb körlövészel Veszter István 2 koronát.

— **A Vilmos-huszárok ünnepe.** Megírtuk a minap, hogy a városunkban állomásozó Vilmos-huszárok e hó 26-án ünneplik meg a voltai ütközet félszázados évfordulóját s hogy ez alkalomból kifolyólag az egész ezred Nagyváradra megy. Az ezrednek Debreczenben időző osztálya tegnap délelben érkezett meg lóháton Nagyváradra. Az érkezőknek egy század huszárság és a tisztikar eléje ment. Püspöki alatt találkoztak a huszárok, a hol a szokásos tisztelgés megtörténtével, igaz örömmel fogadták a nagyváradiak rég nem látott bajtársaikat. Csakhamar bevonultak a vendégek a Ferencz József laktanyába, a hol megvendégelték a fáradt legénységet, a tisztikar pedig izletes villásreggelihez ült. Az érkező legénységgel együtt jött az egész tisztikar Leonhardi báró ezredessel. Természetesen velük jött Ferencz József, a braganzai herceg is. Osztörtökön lesz az ünnepek első napja: diszkivonulás, tábori mise és diszebéd, melyre polgári előkelőségek is hivatalosak lesznek. A város egészen mozgalmas lett. Az utczákon megjelentek a délczeg huszártisztek, kik közül Leonhardi báró ezredes a Fekete Sasban, a braganzai herceg és többek nagyrészt a Pável utca és környékén vettek föl lakást.

— **A Nagyerdőről.** A mérnöki hivatal szives figyelmébe ajánljuk az alábbi sorokat, melyeket több erdőlátogató nevében intézünk a mérnöki hivatalba. Városunknak a Nagyerdő az egyedüli üdülő helye. Délutánonként a városban uralkodó hőség elől, aki teheti, az erdőre menekül. Ott se találja azonban a kívánt üdülő helyet, mert a sétányokon olyan por van, hogy járni lehetetlen. Ez uton intézik az üdülők kérelmüket a mérnöki hivatalhoz, esetleg az erdőmesteri hivatalhoz, intézkedjenek, hogy a sétányokat, ha nem is mindent, de legalább a körönd közelében fellocsolják. Nagy nehézségbe nem ütközik a locsolás, már azért is, mert a körönd közelében ott van a kut s szivattyú segítségével könnyen lehetne a locsolást végzezni. Ezzel nemcsak azoknak tennének szolgálatot, kik kijárnak az erdőre, de azoknak is, kik ott laknak, mert ők is kénytelenek a port szívni.

— **Ki lesz a szoboszlói lelkész?**

Szoboszló város hírneves lelkésze, Zsigmond Sándor eltávozik november hóban Hajdu-Böszörménybe. A hajdu-szoboszlóiak sajnálják távozását, de elvégre is a megváltozhatlanba bele kell nyugodni. Új lelképásztort kell tehát keresniök, aki bárki lesz is, sokáig alig fogja pótolhatni Zsigmond Sándort. A hajdu-szoboszlóiak figyelme mindamellott olyan egyénre irányult, ki a nagynevű lelkésznek méltó utódja lesz. Ez dr. Baltazár Dezső, ki most szüleinél Hajdu-Böszörményben időzvé, a szoboszlóiak alkalmat vettek maguknak a meghallgatására. Padrah Sándor kir. közjegyző, egyházmegyei tanácsbíró vezetése alatt tegnap egy 46 tagu küldöttség a böszörményi új templomban meghallgatta a tehetséges ifju segédlelkészt és igen kellemes benyomást szereztek róla. Minden valószínűség odamutat, hogy dr. Baltazár Dezső lesz a Zsigmond Sándor utódja Hajdu-Szoboszlón.

— **Gyilkos apa.** Máncz György mezőteremi földművesnek sehogy se volt inyére, hogy legény fia folytonosan a Csangó Péter leánya körül legyeskedik. Meg is tiltotta neki keményen, ne járjon a Csangóék portájára, mert úgy sem engedi, hogy ő kösse be a fejét a feleserepedett Csangó leánynak. A fiu kénytelen volt engedelmessé válni apjának, nem ment többé feléjük sem Csangó

Erzsikééknek, de annál többet kereste fel a kocsmát. Nem fogott többé rajta a dolog, ott találta az éjszaka, ott találta a nap első sugara a koresma dohos szobájában, a pálinkás üveg mellett.

— A tegnap reggel ismét egy átdühajkodott éjszaka után tért haza a fiu. Szülei régen fenn voltak már, s javában folyt a munka, midőn nagy danolással beállított Jancsi az udvarra. Az apját elfutotta a méreg s kemény szavakkal szólott oda neki:

— Hát nem szégyelled magad a kutyától, újból részegen jönni haza világos nappal?

— Miköze hozzá, — vágott vissza a legény — nem a magáét iszom.

Igy kezdődött a szólalkozás, mely mindjobban elfajult, végül a mámoros legény már kezét emelt az atyjára. Iszonyu dühbe jött erre Máncz György. Felkapta a kezé-ügyében levő kést s teljes erővel sujtott a fia felé. Csak akkor tért magához, mikor elesni látta a fiát, mikor egy vastag, forró, piros vérsugár szökött ki a tátongó sebből. De már késő volt. Holtan hevert fia a lábainál. A fiugyilkos apát elfogták s átadták az ügyészségnek.

— **Kánikula.** Olyan meleg van, hogy még a köszivű ember is meglágyul. Még éjszaka is szinte kiállhatatlan a hőség. Három perez híján tizenöt óra hosszáig van az égboltozaton a lángoló nap, a mely tüzsugaraival agyonnyilazza a földi halandót. Nincs, hova meneküljünk előle. Keresztüldöfi a napernyő szövetét, besurran az ablakon, a falakon s ha legyezővel hesegeted el magadtól, megizzadsz a munkában. Valóságos Patagónia a város. Szivesen vállalkoznék mindenki az északi sark föl kutatására, csak hogy egy kicsit messze van az örök jég birodalma. Az ember mindenféleképen próbálkozik, hogy megvédje magát a kánikula ellen. Talán még a hűvösre is elmenne, ba a rendőrség börtöne nem lenne szintén forró kattan. Jeget aszalna, ha lehetne. Hiába viselkedik az ember hidegen a szerelmesével, ez mit sem használ. Még egy kis harmadnapos hideglelést is szivesen kiállunk, ha azt csak úgy meg lehetne rendelni, mint a pikolót a kávéházban. A kávéház is kemenezo valamennyi. A fagyalttal megégeti a vendég a száját, olyan meleg, a jegeskávéd pedig úgy gőzölög, hogy lokomotívot lehetne vele hajtani. Ha sokáig tart ez az állapot, még a folyóvizetből is készen, megfőve fogják ki a halakat.

— **Jambóhangverseny.** Holnap, kedden és holnapután a nagyerdei Dobos pavillonban az ősbudavári jambótársaság hangversenyt rendez. A társaságot Márkus Jenő, e törekvő, derék vendéglős hívta meg e pár előadásra, mely bizonyára élénk érdeklődéssel találkozik a közönség részéről.

x **Dr. Varga Emil tiszti orvos tudatja, hogy lakását a Széchenyi-utca 26. számú házba helyezte át.**

— **Gyilkos földbirtokos.** Tizenegy évvel ezelőtt történt, hogy Bazsó János zalkodi földbirtokos gyanus körülmények között minden nyom nélkül eltűnt. A vizsgálat során a nyiregyházi törvényszék letartóztatta Paraszky Barna, ugyanez zalkodi földbirtokost, de az ellene felmerült gyanuokok beigazolást nem nyervén, csakhamar szabadlábra helyezték. Azóta sokat sugtak bugtak Bazsó rejtélyes eltűnéséről Zalkodon és környékén, míg végre a napokban, egy falubeli beteggé lett öreg asszony vallomása alapján a csendőrség Paraszky Barnát most újból letartóztatta s a nyiregyházi kir. törvényszék fogházába kísértette. Az említett paraszt asszony vallomása szerint ő és az ura annak idején tanui voltak annak, hogy Paraszky Barna Bazsót egy fűzesben lelőtte. A kir. törvényszék vizsgálóbírája Paraszky ellen a vizsgálati fogságot elrendelte. A Paraszky ellen ujlag fölmerült gyilkossági vádat nagyon súlyossá teszi az a körülmény, hogy

Paraszknak az eltűnt Bazsó özvegyével már rég idő óta és köztudomás szerint viszonya van.

— **Klabriász-parti az oroszlanok közt.** Nagy-Kanizsán három uri ember klabriászt játszott az oroszlan-ketreczben. Puhám István betűszedő, Gipsz Oszkár keresk. iskolai tanuló és Oszeszly László, a „Zala” kiadóhivatali tisztviselője a három hős, a ki a rengeteg közönség szeme láttára minden félelem nélkül lépett be a ketreczbe, a hol már előre el volt készítve egy asztalka kártyával.

Mikor letelepedtek az asztalhoz, beeresztettek a ketreczbe négy hatalmas oroszlan, de ez nem zsenirozta a rettentetlen kártyázókat és olyan tüzzel játszottak, mintha csak otthon lettek volna. Az oroszlanok ide-oda jártak a ketreczben, némelykor odapislantottak a kártyázókra és ugyan csak vicsorgatták fogukat. Ilyenkor azután az állatszelidítő közönség esördített, mire a sivatag királyai abba hagyták a kibi cselést.

Az egyik kártyázó annyira ment a hidegvérűségben, hogy még humorizálni kezdett. Odaszólt az egyik oroszlanoknak:

— Löw ur nem áll be negyediknek?

Mikor vége lett a partinak, a közönség, mely visszafójtott lélegzettel nézte végig ezt a történelmi nevezetességű klabriászpartit, — zajosan megéljenzte a vakmerő kártyázókat.

x **Markus Jenő „Dréher-sör-csarnoká”-ban** naponta nagy választékban kapható **zónavillásreggeli.** Különlegességek: **Korona-sör, a la pilseni,** minden időben frissen csapolva. **Kellemes nyári kert.**

— **Sporttársi üdvözléssel.** A korról s a modern technika vívmányainak megszületésével párhuzamosan haladtak az üdvözlések s köszöntések százfélé modulációi. A levelek obligát befejezését képező „üdvözléssel” szó idő multával nagyszabású fejlődési prozesszuson ment keresztül, s így születtek a minőséget közelebből meghatározó ilyen üdvözlési módok:

Hazafüi üdvözléssel,

Hazafüi üdvözléssel,

Honleányi üdvözléssel,

Kartársi üdvözléssel,

Bajtársi üdvözléssel,

Szaktársi üdvözléssel stb.

Most azonban létrejött a legújabb üdvözlési mód, melyet ma egy kerékpáros szövetség elnöke írt levele finiszeképen hozzánk. Szól pedig eképen:

Maradtam hive

Sporttársi üdvözléssel.

Ime a sportférjak ezentel saját külön üdvözléssel tisztelik meg egymást. A „sporttársi” üdvözlés megint egy új ösvényt nyit meg, melyen egymásután sorakoznak a foglalkozások szerint szortirozott üdvözlések. Nemsokára ilyen levélbefejezések lesznek:

Tennis pályai üdvözléssel,

Vágóhídi üdvözléssel,

Siketnéma-intézeti üdvözléssel,

Szegényházi üdvözléssel,

Nagytemplomi üdvözléssel,

Libakerti üdvözléssel,

Vénkerti üdvözléssel stb.

x **A ki olesón akar venni** bőrből pénz, szivar- és dohánytárczát, sakk, dominó, sétat, valódi ezüst és ébenfából dohányzó készleteket, esernyőt önműködő zárral, valamint mindennemű dohányzó eszközöket, — tajtékipák, szípkák, száraz rendkívül nagy választékban kaphatók **Schwartz** Dániel dohányzó-eszköz különlegességi üzletében a Bika alatt.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai. —

A kínai forradalom.

— Legújabb táviratok. —

London, jul. 23. A koreai kormány folytatja a csapatoknak a határra való kül-

dését, hogy megakadályozzák a kínaiaknak a határon való átkelését.

Szentpétervár, jul. 23. A hadügyminiszteriumhoz intézett tegnapi keletű császári ukáz elrendeli a hadiállapotot Szibéria, Turkesztán és Sernijeesevzsk katonai kerületre nézve. A kormányzó szenátushoz intézett másik ukáz elrendeli, hogy nevezett kerületek összes tartalékosait behívják.

Szentpétervár, július 23. Alexei ellentengernagy jelenti Corfuból: E hó huszadikán a szövetséges hatalmak Tienesint két napi ellentállás után bevették és ötven ágyut zsákmányul ejtettek.

Singapore, július 23. Mária Terézia nevű hadihajónk ma elindult Hongkongba.

KÖZGAZDASÁG.

Hogyan fokozzuk szőlőink termését.

Nehezen barátkozik meg azzal az immár bebizonyított tényvel a magyar gazda, hogy bármiféle növény csak ott adhat elegendő termést, a hol a talaj termőképessége fentartatik vagy éppen öregbítették. Ha van is tekintettel ez arany szabályra, azt legfeljebb szántóföldjein alkalmazza, de már azután réjtét, szőlőjét, komlósát trágyázásban egyáltalán nem, vagy csak igen ritkán részesíti, pedig immár számos oldalról bebizonyított tény, hogy a szőlő is csak az esetben adhat jóvedelmet hajtó termést, ha intenzív trágyázásban részesül, a mi természetesen is tudva azt, hogy többnyire évtizedeken keresztül egy és ugyanazon talaj használtatik, szőlőtermelési célokra, a nélkül, hogy az a tápláló anyag, mely a szőlő által elvonatik bármiként is visszapótoltatott volna, mert bizony, különösen régebben, vajmi kevesen gondoltak szőlőterületeik trágyázására. Igaz ugyan, hogy a szőlők trágyázása nagyon fárasztó és költséges munka, mert nem kis feladat az istállótrágyát a többnyire magasabb hegyeken fekvő szőlőkre felhordani, ma azonban, a mikor a műtrágyák olesón állanak rendelkezésünkre, a midőn ezen kis termésű trágyák hatásosabb táplálékot nyújtanak az istálló trágyánál, ezen nehézség megszűnt, mert ezeknek a legmagasabb hegyekre való felhordása sem igényel nagy munkaerőt.

Ezideig nem voltunk kellőleg tájékozva aziránt, hogy a szőlők minő műtrágyát igényelnek s hogy minő eredmény várható valamely műtrágya alkalmazásától. Ma azonban az ország számos helyén végzett kísérletek kellő támpontot nyújtanak, erre nézve is balgaság volna tehát azokat figyelembe nem venni.

Ezen kísérletek egy és ugyanazon elv szerint az ország különböző pontjain hajtottak végre. A kísérletezés mindenütt három párhuzamos parcellán ejtetett meg: 1. Az egyes parcella trágyázatlan maradt, 2. foszforsav és kálium, 3. foszforsav és kálium s nitrogénnel trágyázott. És pedig a 2-ös tábla kapott 200 kg. szuperfoszfátot, 100 kg. kénsavas-kálit, illetőleg egy része 250 kg. 38%-os kálit vagy 450 kg. káinit, a 3-as parcella a fentiekben kívül 100 kg. chilisálétromot.

A kísérlet eredményeiből az tűnik ki, hogy a mindhárom anyaggal megtrágyázott parcellákon a kísérlet igen kedvező eredményt szolgáltatott. És pedig a szuperfoszfát és kálival trágyázott parcellákon 10 kísérlet közül 8-on a terméstöbblet 50—250 kg. szőlő, a chilisálétrommal is trágyázott parcellákon 11 kísérlet közül 8 helyen volt a terméstöbblet 200 kg-on felül s ezek közül 3 esetben 500 kg-on is felül, a miből teljes határozottsággal kitűnik, hogy homoki szőlőinkben csak úgy érhetünk el sikert, ha mind a három tápanyaggal trágyázunk, miután azok mind a háromban szükölködnek.

A trágyázás jóvedelmezőségének kiszámításánál a vízben oldható foszforsav kilóját 23 krral a chilisálétromot és kénsavas

kálium q-ját 12 frttal számítva a holdankénti költség a vasutról való elfuvarozásával együtt 34 frtra tehető. Feltéve már most, hogy a fűrtermés többlet meghaladja a 300 kgot, a trágyázás még az esetben is jelentékenyebb jóvedelmet szolgáltatott, ha a fűr mm ja csak 20 frttal értékesíthető, mihez járul még a trágyázás utóhatása, a mi különösen szőlőknél szintén igen jelentékeny s így joggal mondható el, hogy a műtrágyafélék okszerű alkalmazásával módunkban van homoki szőlőink jóvedelmezőségét igen tetemesen fokozni.

Kötött talajon is tetek kísérleteket igen kedvező eredménnyel úgy szuperfoszfát és kálival, mint fejtrágyával chilisálétrommal is. Akár homoki, akár kötött talajon, ha nem őszszel, de mindenesetre kora tavasszal hintendő el úgy a szuperfoszfát mint a káli.

A Debreczeni Kereskedelmi Csarnok jegyzése.

Debreczen, július 23.

Piaczi árak 50 kg.-ként koronákban:	
Buza minőség	77 . . . 6.30—6.60
"	78 . . . 6.45—6.70
"	79 . . . 6.55—6.75
"	80 . . . 6.65—6.85
Róza	71/72 . . . 5.55—5.60
Árpa új	. . . 5.25—5.30
" (jobb)	. . . . .
Zab	. . . . . 4.86—4.90
" prima	. . . . .
Tengeri	. . . . . 5.90—6.—

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Négy lábú tolvaj.** Párisból írják a következő tragikomikus históriát: Egy kereskedőnek a felesége, a ki a Rue des Rosiersben lakott évek során át, nagy összeget takarított meg, melyről azonban urának nem szólt semmit. Hogy a 28 darab ezer frankból álló vagyonnak valami teljesen biztos rejtékhelyet kerithessen, mind belevarrta az egyik alszoknyájába. A napokban, mivel a szoknya időközben kopott és szakadozott, egy másikba akarta áttenni és erre egy délután akart felhasználni, midőn maga volt odahaza. A pénzt kivette és megszámlolva, kis esomagban egy székre tette. Közben a szomszéd uszkárja, mely gyakran át szokott járni hozzá, bejött a nyitott ajtón és hízkelődőleg kezdett vakkangatni. Egyszerre, midőn a széken heverő esomagot meglátta, feléje kapott és mielőtt az asszony megakadályozhatta volna, szájába véve futni kezdett. A meglöpött asszony ész nélkül rohant utána az utcán s a közönségből is többen segítettek neki. Végre elfogták a kutyát, de a esomag nem volt nála. Többen azt állították, hogy egy bérkoesis vitte el. A koesist letartóztatták, de nem találtak nála semmit, hanem azt vallotta, hogy egy leány vitte el. Most a rendőrség a leányt nyomozza, de nagyon kétséges, hogy rá tud-e akadni.

* **Forradalom a divat terén.** A legártatlanabb forradalom, mely a női divatot illetőleg Párisból, a férfi divatot illetőleg Londonból indul ki. Talán az egyetlen forradalom, melyet királyi herczeg, sőt hozzá még trónörökös, a walesi herczeg, valaha vezetett és vezetni fog. A dolog úgy történt, hogy a napokban a királynő kertü ünnepélyén a walesi herczeg olyan gérokkban jelent meg, a milyent még nem láttak. Hátul olyan, mint a rendes, de elől — hallatlan! — egy sor gombja van és nem lehet begombolni. Epen csak összeér, de a gombok és gomblyukak már nem illenek egymásba. A herczeg szabója a Meyer és Társa ezég tagja, Mortimer, úgy nyilatkozott, hogy ez a világos mellények kellő mutatása miatt történik. Allitóltag nem is olyan meleg, mint a másik. Ma már London gentlemanjeinek és sportsmanjeinek fele ezt a ruhát viseli.

RÖPPENTYÜK.

* **Elszólta magát.** Férj: Igazán nem tudom, miért vásárolsz oly temérdek szépitőszert, ugy sem használ.

Feleség: Hát láttál már valaha nélkülok

* Szigorlaton. Nos, jelölt ur, adott esetben, hogy ítélkezne?
 Jelölt: A vádlottat lopásért hat hónapra ítelném.
 Tanár: Valóban? Én felmenteném.
 Jelölt: Ugy is lehet.
 * Rémlítés. Anyám adjál egy almát.
 — Ebéd előtt nem adok.
 — Hát ha nem adsz almát, megmondom a kutyának, hogy hova dugtad a kolbászt.
 * A félénk udvarló. Kisasszony, az éjjel azt álmodtam, hogy megkértem az őt kezét... Nem tudja, mit jelent ez az álom?
 — Bizonyosan azt, hogy önnek több esze van álmában, mint ébren.

REGÉNY

A „Világ Szive”.

— Regény 2 kötetben. —

Angolból fordította: **Krampera János.**

(Folytatás.) 46.

Mikor mindennek vége volt s a por elült, a sennor megszólított: Jerünk és keressük fel szabadiónknak testét.

Zibálbay a templomban hagyva, mi hárman hát lementünk, de nem tudtuk feltalálni. Biztosra veszem, hogy szegény Molasa ma is ott fekszik eltemetve a kötömög valamelyik nagyobb darabja alatt. Más holttestet azonban leltünk elegendő s egy csöpp lelkiismereti kérdést sem csináltunk belőle, hogy elvegyük-e puskáikat s más egyéb ránk nézve értékkel bíró holmijukat. A mi azonban leginkább kapóra jött, a lépeső lábától nem messze, fákhöz kötött négy öszvére bukkantunk, melyek közül egyik élelmi és lőszerkészlettel ugyancsak meg volt rakva. Ugy látszik don Pedro úgy indult el, hogy felhajt minket, még ha napokig kellene is kimaradnia.

Kipányvázván az öszvéreket egy helyen, hol kényükre legelhettek, visszatértünk a templomba s vittünk magunkkal enni és innivalót is, melyeknek most már bővében voltunk.

A lépesőn felfelé vezető utunkban egy kiesavart fához dülve és vérbefagyva meglátott minket don Pedro s ránk kiáltott:

— Víz! adjatok vizet!

A sennor adott neki egy kevés brandyval vegyített vizet abból, a mit az öszvéren találtunk.

— Önnek tulságosan jó szive van, — szólt Maya, — én sem vagyok kegyetlen, de ezt a kutyát nem sajnálnám, ha itt döglene is meg.

— Mindnyájunknak van bűnünk, a miért meg kell vezekelnünk s ennek a tudata irgalomra kell, hogy tanítson, kivált pedig most, hogy az Urnak tetszett minket megkímélni, — válaszolá a sennor.

— Meghalok, — hörgéa gonosz, — jóslatom igaz volt, romok közt ér el a halál. Hogyan haljak így meg, ki gyilkos és rabló voltam gyermekkorom óta?

A sennor vállat vont, mit felelt volna erre a kérdésre.

— Oldozatok fel bűneim alól, — folytató, — az Isten szerelméért oldozatok fel.

— Nem tehetem, — szólt a sennor, — nincs hatalmamban. Kérdd az Istent, hogy legyen irgalmas irántad, mert időd rövid.

Megfordultunk s odább mentünk, de még jó ideig hallottuk ennek a minden ízében gonosz embernek kiáltását éa átkozódását. Eltartott egész estig, míg fekete lelket kilehelte.

IX. FEJEZET.

Zibálbay elmondja, miért jött.

Mikor visszamentünk a templomromjai közé, ételből és italból meglakoztunk. Ennek utána — tudván, hogy azon éjjel úgy sem utazhatunk tovább — így szóltam Zibálbayhoz:

— Körülbelül két hónap előtt Molast mostoha testvéremet, ki ma meghalt, hogy megmentsen minket, ön bizonyos megbizás-

sal küldte ahhoz az emberhez, ki az indiánok közt a Sziv Ura néven ismeretes. Küldöttje nagy messze járt szárazon és vizen, míg feltalálta azt, kihez küldve volt s átadhatta az izenetet.

— Kinek adta át? — kérde Zibálbay.

— Én nekem, mert én vagyok az az ember, akit ön keres és én vagyok, a ki ezer veszélyvel küzdvén meg utamban, társammal együtt idáig jöttem, hogy felleljem önt.

— Bizonyítsa be, hogy ön az az ember, — mondá — s bizonyos titkos kérdéseket intézett hozzám, melyek mindenikére megadtam a feleletet.

— Azt látom, hogy be van avatva, — mondá végül, — de valami még hátra van. Ha ugyanis valóban ön a Sziv Ura, mutassa elő a szent symbolumot.

— Nem úgy van, — mondám, — ön az, a ki engem keres és nem én önt. Molasnak, küldöttjének megmutatta volt a saját symbolumát, hadd nézzem meg én is, különben addig én sem mutatom meg a magamét.

Erre kétkedve körülnézett s így szólt: Ön felől már biztos vagyok, ez a nő itt leányom és mindent tud, de mi van ezzel a fehér emberrel? Megengedhető e, hogy ő előtte is felmutassam a Szívet?

— Megengedhető, — felelém, — mert ez az ember testvérem s egyik vagyunk vele mindhaláláig. Azonfelül ő is felesküdtött tagja szövetségünknek s maga is volt egy darabig Hordozója és Ura a Szivnek, mikor egyszer a halál torkában átadtam volt neki. Ezóta nincs titkunk egymás előtt, az ő füle az én fülem s az ő szája az én szám is. Beszéljen hát, mintha egy ember volnánk, vagy pedig ne szóljon egyikünknek se semmit.

— Így van mindez, fehér ember? — kérde Zibálbay és megadta a testvériség jelét.

— Ugy van, — felelt rá az ellenjellel a sennor.

(Folyt. köv.)

INGATLANOK FORGALMA.

Kapos József veszi a debreczeni 3793 sztykvb. 5344. hrsza. foglalt 1 hold 150 négyszögöl tégláskerti szöllőt Orosz Péter és neje Tóth Sárától 2600 koronáért.

Katz Lajos és társai veszik a debreczeni 8301. sztykvb. 3883/7 hrsza. Csapókert melletti 187 négyszögöl földet Rozenberg Dánielnétől az ingatlanra bekebelezve levő terhekért.

Dr. Kocsar Gábor és neje Daróczy Juliánna veszik a debreczeni 8307. sztykvb. 9067. hrsza. foglalt 7 hold 104 négyszögöl ujosztási földet Birinyi Imrétől 5600 koronáért.

Nagy András veszi a debreczeni 8344. sztykvb. 118e. hrsza. telkekből a Hallgató Eszter Nagy Fereneznének illető felerészt 1000 koronáért.

Nagy Ferenez veszi a debreczeni 8395. sztykvb. foglalt 118d. hrsza. beltelekből a Hallgató Juliánna Nagy Andrásnének illető felerészt 1000 koronáért.

Dr. Izsó János, mint kiskoru Izsó Jenő képv. veszi a debreczeni 4059. sztykvb. foglalt 4700. hrsza. s 1522 négyszögöl területű Hatvan-utca-kerti szöllőt Vágó Mihályné Pataki Zsuzsánnától 2300 koronáért.

Nagy János veszi a debreczeni 4233. sztykvb. 5154a. hrsza. foglalt 614 négyszögöl tégláskerti szöllőt Tóth Jánostól 1000 koronáért.

Nagy István és neje Balogh Juliánna veszik a debreczeni 3535. sztykvb. 4153c. hrsza. ujkerti 318 négyszögöl szöllőt Balog Sárától.

Némethi Lajos és neje Borsos Zsuzsánna veszik a debreczeni 3317. sztykvb. 7844. hrsza. foglalt 3 hold 1200 négyszögöl ondódi földet Balogh Józsefné Liptai Máriaától 2000 koronáért.

Ary József és neje Bodó Piroška veszik a debreczeni 5857. sztykvb. 3763b hha. 350 négyszögöl csapókerti szöllőt Szász Mihály és neje Szabó Zsuzsánnától 1000 koronáért.

Menetrend.

Érvényes 1900. évi május hó 1-ső napjától.

Debreczenből az alábbi állomások felé indul						
	indul	416	1027	901	1236	710 1200*
P.-Ladányba	érk.	503	1128	948	145	840 128
Nagyváradra	"	639	148	—	342	— 342
Szeghalomra	"	—	—	—	421	— 421
Budapestre	"	940	545	150	810	— 602
Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik						
	érk.	1144	336	626	233	514 741

* Csak kedden közlekedik.

Debreczenből az alábbi állomások felé indul						
	indul	1217	356	256	522	758
Ér-Mihályfalvára	érk.	100	458	357	635	913
Nagy-Károlyba	"	136	603	500	759	1040
Szatmárra	"	220	708	611	917	1203
Királyházára	"	315	827	733	136	—
Taraczközre	"	433	1014	914	—	—
M.-Szigetre	"	456	1050	950	—	—
N.-Boesköra	"	532	1203	1102	—	—
Körösmezőre	"	730	340	145	—	—
Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik						
	érkezik	751	1012	355	1216	645

Debreczenből az alábbi állomások felé indul						
	indul	822	401	658	—	—
Nyiregyházára	érkezik	939	518	816	—	—
Királytelekre	"	1012	558	935	—	—
Szerencsre	"	1121	703	1043	—	—
Kassára	"	330	—	556	—	—
S.-A.-Ujhelyre	"	439	814	—	—	—
Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik						
	érkezik	807	1207	753	—	—

Debreczenből az alábbi állomások felé indul						
	indul	835	431	—	—	—
Sáránra	érkezik	916	504	—	—	—
Nagy-Léta-Vértesre	"	1043	618	—	—	—
Derecskére	"	957	545	—	—	—
Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik						
	érkezik	718	313	—	—	—

Debreczenből az alábbi állomások felé indul						
	indul	442	421	—	—	—
Ohat-Kócsra	érkezik	734	659	—	—	—
Tisza-Füredre	"	832	756	—	—	—
Füzes-Abonyba	"	1024	—	—	—	—
Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik						
	érkezik	800	545	—	—	—

Debreczenből az alábbi állomások felé indul						
	indul	520	1120	406	—	—
Hajdu-Nánásra	érkezik	817	118	621	—	—
Büd-Szt.-Mihályra	"	852	—	653	—	—
Tisza-Lökre	"	917	—	729	—	—
Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik						
	érkezik	817	330	635	—	—

Az éjjeli idő este 6 órától reggeli 5.59 perczig a perczeket jelző számjegyeknek aláhuzásával van jelölve.

A vastagabb számjegyek gyorsvonatok érkezési és indulási idejét jelzik.

Laptulajdonos: a Csokonai-nyomda.

Kiadó urilakás

Kossuth-utczán 26. sz. alatt, földszint az utczára 5 szoba, üveges előszoba és mellékhelyiségek azonnal bérbevehető. Szép udvar, jóvizű kut, mosóház. Értekezhetni **Kardos László** Kossuth-utczai üzletében.

Dr. VARGA EMIL

városi ker. tiszt. orvos.

Főreáliskolai orvos és középiskolai egészségtan tanár.

GYERMEK-ORVOS

LAKIK: Széchenyi-utca 26. szám.

RENDEL: d. e. 8—1/2, 10-ig
 d. u. 2—4 ig.

Apró hirdetések felvé-
telnek a kiadóhivatalban
Kossuth-utca 13.

APRÓ HIRDETÉSEK

Apró hirdetések felvé-
telnek a kiadóhivatalban
Kossuth-utca 13.

E rovatban az egyszeri beiktatás 10 szóig 40 fillér, minden további szó 2 fillérbe kerül, vastagabb betűkből minden szó 2 fillérrel több. Vidékről beküldhetők az apró hirdetések postautalvánnyal; a postautalvány szelvényére az apró hirdetés szövege is feljegyezhető. A legkisebb hirdetés 40 fillér.

Könyvelő,
mérlegképes, állást keres
kereskedő háznál, vállala-
latnál, gazdaságnál vagy
intézetnél, esetleg pár órai
napi munkát is elfogad.
Czím Héry, Bethlen-utca
22. szám. 26.

Jó írásu
intelligens fiatalember iro-
dába ajánkozik. Czím a
kiadóhivatalban. 26.

Üzletszerzők
fix fizetéssel azonnali al-
kalmazást nyerne egy
régibiztosító társaságnál.
Czím a kiadóhivatalban. 28

Eladó
egy hosszú, fiókos író-
asztal, iroda számára. Ér-
tekezhetni Kossuth-utca
13. szám alatt, a Csokonai-
papirkereskedésben.

307.

Az „ISTVÁN“ Gőzmalom-társulat

örleményeinek

ÁRJEJYZÉKE

saját raktárában.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malomgyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módozatokra vonatkozó egyezmények szerinti kötelezettség és engedmény nélkül, készpénzfizetés mellett, zsákkal együtt.

Korona értékben: 100 kiló

A. Asztali dara nagyszemű	29.40
B. " " apró szemű	28.20
0. Királyliszt	28.20
1. Lángliszt kivonat	27.—
2. Elsőrendű zsemlyeliszt	25.80
3. Zsemlyeliszt	24.20
4. Elsőrendű kenyérliszt	23.60
5. Közép kenyérliszt	22.40
6. Kenyérliszt	21.20
7. Barna kenyérliszt	18.60
8. Takarmányliszt	11.80
11. Finom korpa zsákkal	9.60
11. " " zsák nélkül	9.20
12. Durva korpa zsákkal	8.80
12. " " zsák nélkül	8.40
Csirke buza zsák nélkül	7.60

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tisztasulynak véve

A. B. 0-6 számig	85 kiló
7. és 8. szám	70 "
11. és 12. "	50 "

Debreczen, 1900. július 20.

EBESEN

egy 70 holdas

tanya

gazdasági épületekkel

eladó.

Értekezhetni:

Verbőczy-utca 10. sz. alatt.

Ház-eladás.

Varga József zenetanárnak a Kossuth-utca közvetlen közelében Zápolya-utca 8. sz. a. háza — adómentes új épület — (4 szoba, előszoba stb.), az udvaron szép nagy kerttel s finom csemege-faj termő szőlővel, kedvező feltételek mellett örök áron eladó vagy bérbe kiadó.

Értekezhetni a tulajdonossal.

Kölcsön- zsákokat

jutányos díj mellett kölcsönöz, mindenféle új zsákokat és kitűnő vízhatlan ponyvákat
♦♦♦♦♦♦♦♦ olcsón ajánl ♦♦♦♦♦♦♦♦

Grünberger Ignácz zsák-kölcsönző üzlete

Debreczen, Batthyányi-utca.

Egy utcza

uri lakosztály

II. emeleten és egy I. emeleti

irodahelyiség

augusztus 1-től

kiadó

Piacz-utca 32. szám.

Bővebbet

Szedlák és Vámos cégnél.

Nyomatok a „Csokonai-nyomdában“ Debreczenben.

Levélpapírok

kereskedelmi levelezéshez ne-
gyed és nyolczad alakban, fehér,
vonalzott, koczkázott és meritett
minőségben, nyomással és
anélkül.

Doboz-levélpapírok egyszerű,
finomabb, valamint a legnagyobb
fényüzéssel és művészettel ki-
állított formában.

Billet du Correspondence,
esinos tokokban.

Legujabb

„Monopresse“

melylyel mindenki a legegyszerű-
rűbb módon önmaga készítheti
monogramjait.

Darabja 25 kr.

Névjegyek a legszebb nyomással.

Irodai papírok

mindenféle minőségben és vastag-
ságban és pedig:

fogalmazó-,
középfinom irodai
legfinomabb „
okmány- és
miniszteri papír.

Író tollak, Tollszárazak, Tentatartók.

Kuhn-, Soenneken- és Birmingham-
tollak, egyenkint, tucatonként
és dobozokban.

Tollszárazak óriási választékban a
legegyszerűbbtől a legdiszesebb
kivitelig, — fa, kaucsuk, nikkel,
szaru, sündisznó-tüske és esont-
ból.

Irodai és disztentatartók, zseb-
ben hordozható tentatartók fából,
nikkelből, mindenféle elképzel-
hető alakban

nagy készlet olcsó áron kapható a

CSOKONAI- papirkereskedésben

Debreczen, Kossuth-utca 13.